

Lev je oprostil zajca in rekel proti vsem živalim: „Sramoto ste napravile ve, lisica, volkulja, medvedka, srna in sraka, z neresnično izpovedjo — nedolžnemu zajcu! Pred vsem zborom imenujem zajca za prvega svetovalca; ve pa ostanete pet dni v brlogu pod mojim tronom za kazen, ker ste govorile neresnico! — Pojdite sedaj vsak na svoj dom in zapomnite si, da govorite vedno in povsod le toliko, kolikor je resnično! Vsepovsod pa hvalite in slavite svojega mogočnega, modrega kralja-sodnika!“

Vse živali so se globoko priklonile, a ptičji zbor je zapel slavospev svojemu kralju in je bil vesel, da biva nad zemljo, kjer ni — hudobije!

Gos in palček.

Spisala *Mara Ivanovna Tavčarjeva.*

Gos je videla palčka in mu rekla porogljivo: „Stara mati mi je pravila, da si hotel biti kralj! Visoko si zletel, visoko, a si omagal in se skrnil pod perje mogočnega orla. Oj, kakšno sramoto si doživel, ko so prišle ptice na sled tvoji nakani! Skrivati si se moral po duplinah! Oj, sramota! — No, kraljiček, ali ti je šlo v slast kraljevsko kosilo? A? Jaz ne bi prišla nikdar več med živali, ko bi doživela tako sramoto pri tekmovanju! — Ti palček ti, že to je sramotno, da si se upal tekmovati z največjim ptičem naših krajev! Večno sramoto si napravil svojemu rodu kraljiček?!“

Palček je mirno poslušal gosje čebljanje in rekel: „Nisem se osramotil, še v čast mi je, da sem tekmoval jaz — najmanjši — z največjim! Tudi kralj bi bil lahko, saj imam bistro glavico, da ni med nami toliko klepetulj, kakršna si ti, preljuba — gos!“

Povodni konj.

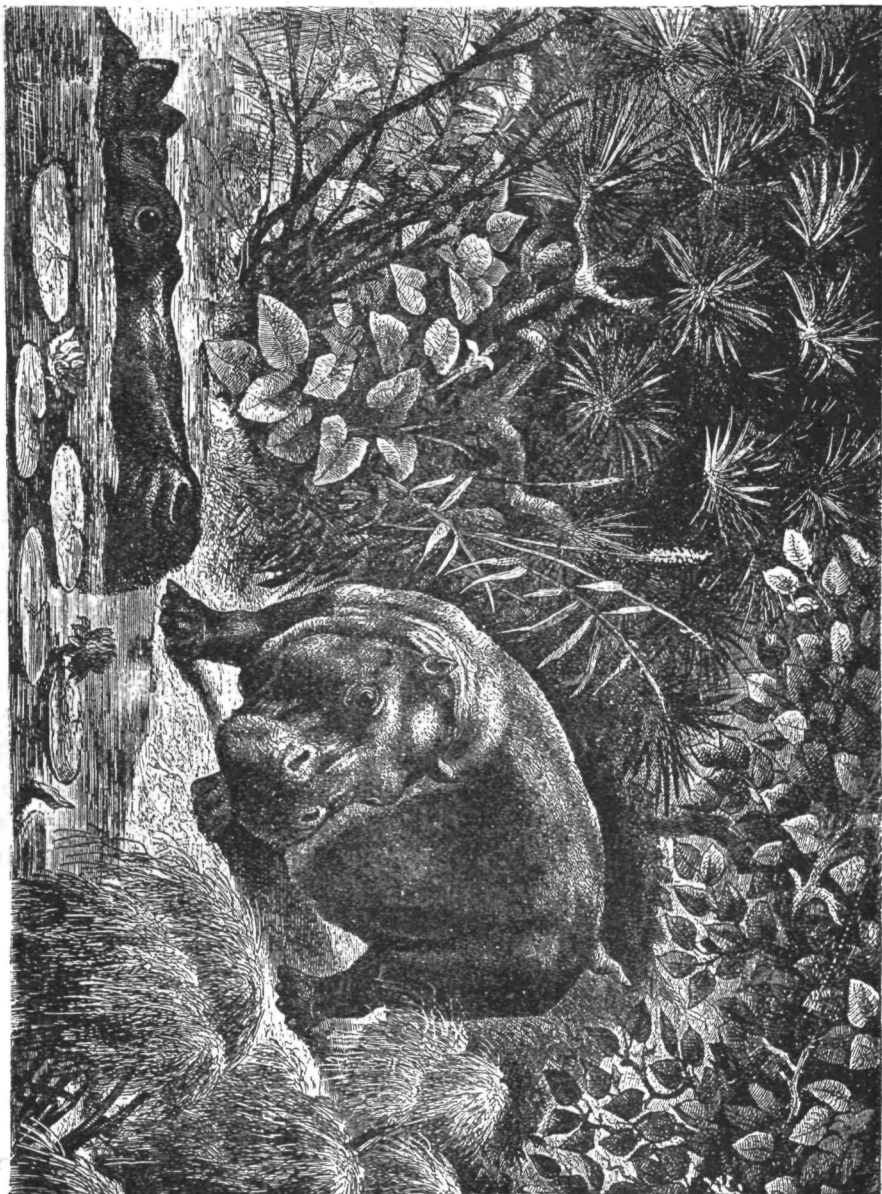
Opisal *Lad. Ogorek.*

Današnja podoba nam kaže žival, ki jo štejemo med največje in najneokretnejše sesalce na kopnem. Truplo je zalito, a noge so kratke, v nikakršnem razmerju z velikostjo trupla. Tudi glava je silno velika, čokata in topa, oči in ušesa so pa majhna.

Povodni konj — kdo ve, zakaj ga imenuje tako? — živi v velikih afriških rekah. Prejšnje čase je prebival tudi ob doljenjem Nilu, a sedaj ne živi več tam. Skoro vedno brodi po vodi ali pa iztika po trsju in rastlinju na bregu, ker se hrani le z

vodnimi rastlinami. Ponoči pa večkrat zaide tudi na polje, kjer provzroča mnogo škode. Njegova koža ni nič porastena in je tako debela, da je

ne prebije kroglja. Človek mu pa vendar pride do živega, ker ga mika njegovo okusno meso in njegova tolšča. Iz kože izdelujejo biče in jermenje.

